

Ими друга видъ божественна сила
които е диче по-чудо отъ онъзи, които
вече споменавахъ, именно, съмъ-тъ
чѣзъ който Богъ създадъ ишъ отъ
нищета: «Да бъде възданъ, и съмъ тъ
възданъ». Какъ могатъ человѣкъ-тъ да
имѣтъ такива силы, когато тѣхъ-тъ
способности не са достаточни за тъ
даже по-умѣлите езизи въ че-
ловѣкъ-тъ, споредъ сълъ-тъ, които
тъ иматъ, треба да паричатъ ишъ
предприятія лесни, а други труда; и
тъ иматъ право да заключатъ че, даядте
ишикъ работъ съ изъмъжъ за тѣхъ,
други съ слѣдъ изъмъжъ за тѣхъ,
и тъ треба да са отчай за извършаван-
ти имъ за человѣкска сила. Но не
е така за Божиѣ-тъ силы, засега то
е всемогущи. Колкото за Него работи-
ти не можатъ да са считатъ за лесни
или за труда, ишо пакъ предприятія-
тъ за изъмъжъ или изъмъжъ.
Зад него не е нито по-малко ишо по-
малко да произведе съдъ рабство или
да създаде съдъ плачестъ, да храни
едно врабче или ижливи чеомъжъ, да
управляемъ тихъ-тъ вътровъ или на-
шилъ-тъ-ца прѣстъ на земѣ-тъ.

Най чувствуешь свой — слабость и слабость — та подводная — та си, и за това сми поклони да си отчуха че пък големы придрята, като изваждане — то на народы пребразованы, распространение — то на Християнство — то на искажи — та земя и обриманите — то на цийни — та съѣтъ кимъ Бога, могат да си извършиятъ. Иска да покажи, общече, че болѣ — та мыслы не си ишчи — та мыслы, и че онова, което наши — та слабости сини за неизъмъжно, негово — вселогу — шество по обявяна за десно.

ПИСМА ЗА МОМЫ.

Г-ие Редакторе на В. Зоркинъ.

Писма-та за Майки отъ един прѣтълъкъ, които обнародвате сегиъсъ-го-
гъсъ въ вѣстника си, мя побудихъ да
ви пишъ и азъ илько писъмъ за Аль-
щери-тѣ имъ или по-добре за номи-тѣ.

А. А. Болоховский.

1.

БЪРЗО И ВЕСЕЛО ПОСЛУШАНЕ.

Майка ми є умрла когато я більше однієї роки. години, но по-наїв, добре відомо та більше прокта и турпільни кількох жінок. Пірши да умрла аз у помохах да ми прости за дітей по ім'яна сім'ї більш ненасушилися и сповсюди, и сильні її наскрізь, и та же умрла че я є відклади че сім'ї, и често дікую не є помінки за оточення—то кісто є сім'ї причини—да. При велико тво, прізвісчи—від години, котою сі сім'їнами от тога пасмо, аз не сім'ї приставали от да сім'ї, за дітей не є отгадували відчуття едого бордо и всесою посумані.

От тэзи мои опытность искамъ да ви пишік, млады мои прятелки, на конто мойки-ть ся още живы.

Обичате ли майкъ си?
Увърена съм, че ще отговорите: «Да». Кого да обичамъ, ако не обичамъ майкъ си?

Тогата прѣѣда да покажете любовта си чѣрзѣ едно бързо и весело по-слушваніе не само когато исканія-тѣ ѝ състоѣтвуват съ вами-тѣ, и въ-ко-гато желанія-тѣ ѝ съ противници-тѣ.

ербмена та крестоство и си хранить отъ животн-твъ, които нигуаша и си умалочиняватъ отъ бурь-твъ и отъ сиаго-твъ.

Ползра-ти или *блъса-та* мечна и сиаг-гольма-та, наий-санла-ти и въбъдеши-спирала-та отъ искр-твъ видове мечни. Ихомъ отъ отличителн-твъ и чертъ са гольма-та дължина на тѣло-то и сравнително съ высочин-твъ му, дължина-та на ший-твъ, малък-твъ и изъянкини уни, тълкост-та и дълж-на-та на косъм-твъ и тълкост-та на

глава-та ѝ. Коcы-тъ ѕ вѣкота съ
блѣдо-нургавы. Навици-тъ ѡтвѣтъ
са познаты, и да ли та зинува въ ус-
дненіи ѿѣста или не, оне не є изѣб-
ствно. Отъ описания-га на д-ръ Кре-
йна са види че та не зинува. Прив-
атность-та похожда женскій-тъ и
мажкій-тъ нюль съ толкозъ голѣмъ, що-
то ако ся ѿбѣ мажкія-та или женската,
другата-та стопи при мѣртво-тѣло
та го зинува, и приложата и тада са

та го ишумъ, и предвождати и да са
убие нехъди до го остави. Същътъ
чудна привязаностъ имайка-та
къмъ малъкъ-ти си, отъ които само
смърт може да ѝ отдъхи. Този видъ
мечки съ храният почти все съ живот-
ни храни, по причинъ че по свидетел-
ствъ страни имена друга храна за тъхъ.
Подиръ покарвънъ-ти иде *съва-та*

Американска мечка. Тъзи силна жечка е за Американски-тъ животни каквото Бенгадски-тъ тигъръ е за Индо-

станска-тв и каквото лъзъ-тв е за Африкански-тв, и е най-добра от всички-тв видове мечки. Не ся знае наврдо да ли ти напада човекъ съмволно, но известно е че ако си нападне от човекъ, тя ще го гони и ще ся бие съ него до смърть. Тя си

убийца най-малко от всички тъй други животни. Една от този рода мечки, съдът като била удрена със ле-
стък коринума, от които четири иви-
чили пръбъ блъскай-ти дроб и два
пръба сърдце то ѝ, живяла още 20
минути и припадала около един милък
и половина пръб до падне.

Боровицката лесница лежи с
доста лята, особено като поустрашъ,
когато ти напада човеци, а най-всиче
слъдъ като е вкусна веднъж човециско мясо. Ти лесно си карати,
обича мълдъ, яде корене, жито, и с
голям приятел на свине-тъ и на
телци-тъ.

Сирійска-та мечка, колто ся прѣд-
стави въ горы-тай картина, съ сиво-
мургава когато е млада, и когато у-
старѣе става почти бѣла. Космы-ть ѹ
са дьбы и малко кѣлѣрни. Ти има
круто расположениe, храни ся съ ра-
стеній, и ся напира повсечто по На-
дестинѣ.

Правственная сильность... — Иная едва
правственная сильность, когда право дел-
ловия възможено для выстрадающе-
наго неизрѣти по-удаси отъ вой-
скъ... — една сильность, когда го да
да изъбрьши длѣштвіе тво; съ; да изъ-
твѣро честъ съ; и да не иносъ-
бъдъ на Бога и на подобиѣ тво...
Такова е съмълтъсъ на Монсень-
ра Госенса, на Данпіла, на Аристид-
са на Ап. Иава, на Леттера и на Во-
лшиттона. Такова е сильность та, когда
подвѣржнъ свой добръ, человѣкъ по-
срѣдъ искреннѣя-та, прѣмысли-
ности-та, борбъ-та, злобъ-та,
честоконъ-та и гонени-та, когда го
окруженъ и го занападенъ прѣ-
вогнай-тъ ми животъ.

ПОЛИТИЧЕСКАЯ ИКОНОМИКА

— Г-не Реджикоре на В. Борзина,
Знай яко повідомляю до панів відомо-
цю цивільною з Земства варху Полі-
тичеської та Ікономічної. Аль ся считыва-
єштат за написаній вами, но част-
инъ на ділжності ся товарами від-
повідьши що твоїм членамъ може да бу-
ть мало и може да їхніх гравців
єдино. Основна-т начальна на Но-
воградській Ікономічній скрипти та
опрілівськихъ. Аль ще є огра-
ничено на тихъ и ще жажде самоз-
важно вищо варху іншими точка-
ми, ото ѿще ся един спорогъ предъ-
ставлена відъ земства та Колегії альбоми-
ти и да буде спорогъ предъ
предметъ твої наукъ. За цього малого под-
ікує твої наукъ, пріємствъ на читателі-т на
Борзина.

Джордж Вашингтон.

КАКЪ ДА СИ ОБОГАТИМЪ

Политическа-та Икономия е наука за
богатство. Богатство-то не стоят
кало в пари, но въ всяко което може
да се заплатят пари. Много важна
часть от богатство-то на свѣтъ-то
заплатят въ пари. Единъ човекъ може
да биде много богатъ макаръ да нѣма
10 пари въ злато.

Извѣстно е че една кои да се че-
тиць може прѣзъ умноженіе то на бо-
льшество то си да умножи физически
силы спокойствія. Та може да удачши-
ваша си, да достави по-добра
приятель и по-добро обѣло на чада-
ти и да иль даде по-добро образование.

— Прочее, тварь привидно идёт из сущего на землю для упования благоговия. Но добрый ей да блажен добродетелью отцовского, да блажен благотворительность, да блажен юношеское, но и добрый ей да служит Богу отцовство, да блаженство сама на почестях, да и то на том смыслах для обличения. Боги ныне от злого, итак для изгнания зла и для удачного, финансово-технического, и для счастливой, заветной нашей парохода неизвестно: да наприеле в образование-то и для просвещения-то, да в то же время и для заслуженного, спортивного, в беззаботном, спортивном. Богатство и для тех членов способности, как и для нас пассажирства, то есть не приватная от нас, а общая для нас.

скотове-тъ, и явно е че той никога не
е мислилъ че човѣцъ-тъ трбва да
живѣтъ като скотове-тъ.

Политическая-та Икономия ны уч-
жаки може да си придобие това богат-
ство, отъкоето човекът си нуждае.
Наро-то начад на тъзи илюзии е че
всичко-то богатство си придобива чръз
човечески работи. Има богатство и
съвестта която не да си е произведено чръз
работи-те на никого и други честене-

нечистыни не съкращуя сего по колибъ
человекъ да може да придобуде изцѣ-
леніе отъ стойности, осѣѧніи чрѣзъ
работа. Работа-ти быва разномыслья. На-
пр. друга въ работе-ти на художника-
ти, друга на тирговъца-ти, друга и
учителъ-ти и пр. Нашъ же мѣнѣ
избрѣмъ отъ тѣхъ, до позитивнаго из-
брания, наѣтъ трибы да съдѣланы съ-
нѧніемъ, какъ да-е работы; другого чи-
нѣнія, какъ да землю пашь-
стакъ за обогащаніе. Ако не иска-
наши да работамъ, наїтъ трибы да
предадътъ или по другу начину да живе-
тъ въ работе-ти, на други, а не въ
работа-ти.

да измериъ. Богъ е направилъ человѣка да работи, и онзи, който не иска да работи, е недостоинъ за име-то *человѣкъ*.

Нарвъ-дъло на един младеж, проче, е да избере на какъв вид работи ще посвят живота си. Този избор попътва съ загадвания от лживо-то понятие че илюзията работи съ по-честита от други, и илюзията вълни съ други. Това е гръбна. Всяка работа е честна. Само честността е безчестие. Всяка работа е лесна за оногов, който има присъда за нея, и всяка работа е тежка за оногов който е лъжлив и незадобрен.

Сайд като си избираем земеделие-то или иное художество или търгови-
та, или друго няшо, втора-та ставка
да е изучим добър този занятие и да
стремим съговард на всяка част от
него. Гравията-то причинна на несъгоду-
възможност за работата е че онзи които
и припреми, е тързъл единин или
небрежни да я изучат добър и да
проявят всички-търъл подобрости.
Почето-че от богаты-търъговци въ-
съз-тък са членови които са поч-
тили живота си със нико; тък са поч-
тили със най-дома-тък работата, такива
които чисто-съб и кумии, и посте-
пенно са достигнали и ставали съ-
дружини и притежатели на недвижи-
ми имоти. Но този начин тък са изу-
чили чадъ-тък работата от начало-то
до край-тък, които изучи-
вали работата-тък си както тръба, съ-
сполучали. Например, добрият-то худо-
жник винаги може да намери работа,
и от онзи конто ниволованите знайат
зати-то също бывает без работа.

Нынъ-то стала киль облагораживанье, проще, с трубылобѣ-то, на кое чюльчай в готовъ для выши чест- и труда работъ. Толи в единич- начинъ за придобыванье икотъ, оно и само царь-то половина отъ правиль-то. Оны който печели сань на день и иждивна една зирка на день, икотъ не стше богать, такъ оны който печели 20 гроша на день и иждивна само 10-хъ рѣ, той придобытое богатство давно по настоя- вора. Исторъ-то есть правиль-то, про- сесь, с усердьемъ или икономъ. Чес- тью не треба само да печели до бол- лотного мокръ, но и да систята до кол- лотного мокръ отъ оноя който печели.

Да предположим, че един кундуз-дайчей имеет 5 гривен на день, а из них сама само 3-х гроши. Всего гроши той что списаны 600 гр., в 10 одинаковы — 6,000 гр., в 40 одинаковы — 144,00 гр. Тот же направо това да и как не употреби парь-тук кенте, то во ако ги даде со ляжки иш ако ги употреби на угольники и на работя-та, сп. на край-и на 10 одинаковы той же иша поне 10,000 гр., а в край-и на 20 одинаковы — 30,000 гр. Тоне в бегствии-то кисте си направи цръбъ списанието-то по жено на гривна на ден от прето-

количество за работы. Мнозина наслажда че ина нікожа гомя тайна за обогатуваніє-то, или че то є добра честь. Истини є человіць-тів поїлкожа придобиваєт гаттєслучайно, но богатство-то єто є придобываю по този начин дар щирої наради полузна человека; той знати каки да го нази и възбоге го тубусъ тя лесно както го придобиваєт. Оскільки този таємнина, ко-

то търсать богатство по този начинъ,
бывать сполучливи.

Колкото за голѣмъ-тѣ тайни, та
състон въ дѣлъ-тѣ думы *трудолюбие* и
умбрелностъ. Никой другъ честенъ на-
шии за обогатяване не ся е откры-
валъ до сега.

Тона пришло ся приспособова на
шкільник від работе, коло чоловік
— якто на творчості та галантерії —
на землемірстві та на художнику.
Землемірстві — мысли че яко да
бюрократія, той можене да ся о-
богатити без работе, но боязливі — че
у нас каже че в негово-го занятія много
— яко-то ся изгуби онко често на-
штового да сиселі почеве. Послід-
ні — мысли че само Цариградський
тврдогорець в който наче пари без
работы, но тоги тврдогорец ще что ми
санджо. — Ніхто работав почеве-
ся с газета-ти ся, а други почеве-
ся в раб-ти ся, но една-та работе є
заробка труда ковод і друга-ти, и
зин който иска да ся обогатит не може
зібітить от труда работе, закро-
ни та і байде занятія то му. Цариград-
ський та тврдогорец знає оно че за
са обогати, той треба да нжидано-
го — яко-то откіночного почеве. Тона на-
се, ся, ручкою, отчеса, але

Не даєт описателем пісністю на діда-та. Еднає от перв-ти спісністю в Сузі. Діржима кайзіл на единій прівокті: «Кто ходить по разни сади, аз ти моїх да съѣзвяни-ти-въ на всѣмъ місту никого да не єшьті описністю пісністю на діда-та.

Азъ съна бурил прінудеи да съ-
рію юто за животъ-ти са да съ-
зіл да не стынъ пішевъ, зашото въ
тиштво-то ми блѣхъ на навікши-
лакши пішетъ, и тѣлъ зіз добихъ-
ла за тѣхъ. Горбасъ-ти ни братъ
ръ пішевъ. Азъ пішевъ не бѣхъ
и на діда-та си ни една канка
въ такіи пішетъ.

ЦАРЬ АЛЕКСАНДРЪ II.

Слѣдующій-тъ членъ зваж
справжнію пістину.

и, и изыривать въколо важны дипломатическо посланія изъ Берлина и въ Виссѣ. Александр съ вѣцары прѣзъ Кримскія-тѣа и веднаго почмѣ за работы за миръ. Нѣкѣтъ онѣ въ бѣхъ съ изыривами въ честнѣ-ти и гой почмѣ за вѣзъжду тѣа прѣобразованія, конто прѣзъ 21-го-ти-ко и мѣ плачущие изыпаки, по-бо-

Александъръ спрѣхъ за училището Финансовътъ университетъ когато въ 1850 година Народното училище години по-рано беше преобразувано въ Училището за промишлена таъ и утилитарна наука съдъ обезпечено превъзношъ тъо Финансовътъ камъкъ и за писмовъстъ. Това бъло само едно отъ изобразеніято на общо-пръвъзъ, въ което то и посподи прѣятъ групата-тъ матки въ изборъ отъ швѣцаръ ученица и отъ университетъ-тъ въ Берлинъ, където прѣобразувано, къто съ написалъ, о че бъдещътъ Финансовътъ Тър. Е този пътъ то идва къ-тъ въ 1857 г., и на началото съѣздъ-тъ по благороднъ-тъ, отъ всѣхъ посѣдъ-тъ съ гостите и Царя съ припудъ съ го тури въ Абаджъ. Той въ-нѣправъ да прѣправъ-тъ всѣ свободни-въчъ на настъпление

иниции работники по присто-тъ, и въ 1, 3 Мартъ, вадахъ укъзъ, търбъ който бодли всички тъ землини работници Държава-та. Съзѣдъ 2 години той про-ти освобождение-то на всички тъ из-
зъл преборозваніи съ та туризъ въ-
звѣти вымѣтъ срѣдъ йъ-рѣшитъ-
нислѣ, което съ достигъло да промъ-
тиватъ и дѣлъ покушеніи за убийствъ
Александъръ. Първо-отъ тъ въз-
вѣти съ склучъ въ 1866 въ С.-Пе-
тъбургъ, дѣлъ 36 слѣдилъ съ съ

и, тѣмъ-то оскільки съ е пошло отъ образованія-то въ политической обществѣ. Второ-тъ е было изъ, въ 1817, когда той съ постыдивъ русскій-тъ царь Вадимъ изложилъ Гайдука-ти да Полтава, и тогъ же изложилъ политика-ти на Николая за пропаганда, со скотомъ Александръ никого прѣдъ землю не приводилъ.

о по возникновению из пустыни Ги-та на Азирка-та, но и для них много сюжетных сцен из пра-
вильной та-тхра. Наконец-то сцена из альбес-
ти-та, когда отчаянно Савин-
ий праведник на Египет-та и на ли-
ст-та. Там письма к нему из Аль-
бести-та, из Иерусалима, из Палести-
ны. Несколько, 58,000,000 душ, по-
видимому, было населявшимо, во
всех на сыновьях-та в санкхьери-та
символом да взывает к праинститу-
ции, и там се и даю край на из-
вестии до духовенства. Парт-та о у-
поминаемом подтверждении то по-долго-то
длится. А друга-я не появится на земле
и при исчезновении же не появится никому
из потомков от матери-та. Народка из
Азирка-та в Азирка-та. О члене
О члене, там и в Бандите. Ещ-
е бывшее общество се и образовало по
то на Александра I, но се и увидо-
валось Никола. То се и складывало шек
и санкхьери II. Последний-то в началь-
ствии на Рин-Катодаси-та, по той
себя и был любр с Рин. Той с быт
и привозившимою по ново-то и
по старо-то.

истрѣ- си отъ Рима, и въ 1869 той
принятъ на Русской пленѣніи да при-
ступаютъ въ Соборъ— за церквиши-
тель- на Папа-та.

Слѣдуетъ съѣхать съ бывыи за-
местителемъ Австрии въ 1866, и про-
Францъ въ 1870, за Европейско-
государствомъ привѣтствіе, и привар-
и и за нападки— за побѣду; и съ
поддержкою строжа нутрьшнаго, до-
стигъ съ високою за воинствено дѣя-
ние, дѣло, скончавшееся— на итерес-
му съ и сокращеніемъ— како
измѣнѣніи— га въ Румыніи, въ Крѣтѣ, въ
Балгарии и въ Сербіи.

Въсмѣнѣніе— го по Хоккайду и на Бо-
нинъ и по всему на Ханъ, где онъ направилъ
въспѣхъ въ Срѣди Азіи; въ по-
слѣдніи съѣхѣтъ со съ нарицаніемъ води-
на Славянскъ— га народности. Той съ
приѣздомъ отъ въспѣхъ— го прѣдѣльно
дѣло отъ ний— гоѣмъ— го народу.

ПОЛИТИЧЕСКИЕ НОВИНЫ.

ДѢША-ТА ПОЛИТИКА НА РУССИЈ.

Европа сега се образува като Русия и състрадателна цивилизация - и теорията на Турско-татарската власт и създадена за обявяване на това, че не можем да възникне на читавия ѝ друг остров - тя още не е създадена, а само е възможност, която да изпълни членът на този остров, доколкото е възможното.

тъмъ-ти ну силъ.
угъ дописникъ отъ Венѣ казва че
то Руско Правителство са види да ся

и ведутору за некъде писала, и в борбата между мироноими
и външните сили във времето на Томас
Бекет, не се е споменавало. Тогава
че Русия не иска да си уръба на
зира или да си върши, можах това
името голямъ успех да привлече—то
що ли. Боскичът пратилопенин пропре-
възят да стъпва във всичко по-голямъ
отколкото всичко. Иначе, обаче,
е например още от Русия, кое то
е възможни да се извърши—та
ко, но и то се е напомняло да не
възниква, защо си обясни, че са
животъ. Извън че Русия не ще
има, дадоха си пратило добри за
ри ракешите—то си в действие.

И донесли от Нарва пише че
Русия и Германия са леги
и възможни да се извърши
жестоко на този обект, ако
не са испълнени от побълта—са
и къмпън Германия може да отговори
на това Русия с отвъд, особено

житие-то вечно на Красной Глинке.

жно-то писмо на князь Горизон
бръ наименува настояще-то положение
кто-то Правителство. Русия утвер-
дя Истотният търбовът на с Русия

е источни-ть въпросъ не въ Русия,
европейски въпросъ, и че посвѣдчи-

рънди съвѣтъ, и по последната конференция бѣ Европейски; но покъже същъ, всички-тѣ Сали трбѣ да зематъ пълномощие какъвъ мѣрилъ трбѣ да си сега. За това Русия приди всичко да узима къвто ще правятъ други-тѣ за саки не ще да рѣши най-напрѣдъ

треба да си напиши, защото в таванът че си отглъди от други-тък Но съдът като решава тък казно ще е, тогава Русия ще паки има ще е. За случай че другите-тък Съди отъпако и възпроизвежда че си напиши, разпореди Нортън със съдът да приеме апелацията на Консерваторията, Русия възпроизвежда, че си погоди, ако е то, да си спомнямът си Германският ръб. Ако солидни чи това, че възпроизв

ся простиро — до країна-та на землю, а онайде стойності — та інш. Богда счига на тізя за най-почети інша на світі? — Не! Тільки ти заедно не счи счига на ли едно на истого — та онайде. Земле висела — на землю на паслення, на коло човенівсько — та працьовані, на природи обійми — то нин юті жортувати много, и оцінте стойності — та інш. Бога счига на тізя за най-почети інша на світі? — Не! Тільки ти не можеш, та служити колою одни единців скоїти. Бога, якщо сподіши, «пагонівським»

Тогда Божа како цини на јадр-
гошко у тој сећа? — једна бес-
смртна душа. Бог не би прље-
вично-го богоатре, и височи-ти по-
чест и удовостри на снјету за
проста, единска според које та
цини снјети-на. Ја, височи-ти засди,
и цини снјети-на. Ја, емо ћи ногома-
тре обићен, но тога синта бессызьмич-
ка душа, даже и нај-скренерни-ти
целовити-ци да је на јадр-гошко
имено. Според негово-го сажденије та
надимума венек циња, започто та є
било искушена си тајним љубаша која
сребро и злато, но са драгоценник-ти-
кима, на Сине Божије.

Проче, понеже хребтии-ть винаги цінять ишца-та според тайници съкровища, и проктвримени-ть почети и незадоволителы-ть удоволствія; и понеже Богъ винаги га цініи според беззимн-ых душа, то не е чудно че Божіи-ть мысли не съ като тхъни-ть.

Тогава какъ трѣба ишъ да гы цѣнны? Трѣба ли да продължавои да

ти цъмъ според погрънци-тъ че-
ловѣчески мѣни, или според непо-
грѣшно-то Божие сѫдѣніе? Нека
всичкoi да размысли добрѣ за този въ-
просъ и учио да го рѣши.

ПОСЪЩЕНИЕ СИРОМАСЫ.

Много Християнів пренебрегавати
єдна дошка ваги, ділженості като не
посвідчувати спросом-тѣ. Та си изви-
нити като взято, че си напогори-
си таємко іншого другу занинання,
що не могати да вирнати и това.
Но такими треба да помнити, че тѣ
само много губити в духовний-тѣ си
животи чрез небреженіе-то на тази
гольмъ ділженості.

Навистиня, єдиній чоловік не може і не дознавати до посіти всічні-їх болю, нито да помага на всичні-їх сприосах ; но ало і да не може да помага на ест-ко-го, той може да помага на ін-шого. При това, треба до помінки, че помощь не става само чубъя пары ; помінка наї-голівна-та и наї-добрия помощь, що може да са стори на единій бо-гать или на едині спріомаха е да му ѿ продумати інзільно стмущенітни и прієднені гумы.

Богът е Духъ беззрайно близък и за това ний трябва да го приближаваме съ радост; той е Духъ беззрайно величествен, и за това ний трябва да дохаждаме предъ него съ благоговие; той е Духъ беззрайно свят, и за това ний трябва да си отпразнуваме него съ чиста сърадност и въ имене на единичния и вселенски Христос; той е Духъ беззрайно славен, и за това ний трябва да призоваваме присъдство-то му въ имена ѝ, която вършиш, и въ колодото жито, за същото, че то е то.

РЫЧАЩИЙ КОШЬ

Рыжий-туб поп в четырехгодовом возрасте, на goofy приводило-го из Африки, и с тех порниа въехал и в новых двухгодовалых рыбаках, оказалась частью на сейбиг-Туб. Ако и до этого жил, то, погано, и въехал до храны с тубами, стоящими и склоненными на изголовья. Туб въехал и склонен и склонен. Изголовье, когда извлекал на сухо, с отвратительной, занятою тубо-му и его голово, мистикой и обой, гланга-ту, напинавшись со друг-туба-части на тубо-му, чрезвычайно головам и нозы-му десет ящиков. Тобой в окою же маленько и 2 негра высокос. Уши-туба с малы и острокрылья, очи-туба на лапах и черни и устри-туба на деста бедах. Краска-ту на юбочке в каве-тилье. Задний, особенно онкака на-тилье, честью, са стропами; туба-битка ск окою единь дядька-для- и ск толков кораби цюкого хотят ударить с стоянкой, та испущают вони от огня. Овчина-ту мы екас-дебел, и плю-то-му тью с обиго сица дебелей и яка-пока, козы, козы и стрялы можно ногать да про-жать.

Слѣдующе-то кратко свѣдѣніе отъ
чина ловецъ показва силы-тѣ и ко-
ваниж-тѣ на това животно :

«Най убихъ сънъ старъ вѣченъ

— «ты уложил едину стару реченьку в реке Нилю; но прыди да го усемя имахмъ съ него единъ битъкъ, а тамъ часа прѣзъ почь-тѣ, и той бѣ только силенъ щото маико остана, ни побудъ. Отъ 25-тѣ курчумъ, што хъвьрихъмъ въ глазъ-тѣ му, като самъ самъ два метра далечъ отъ него, самъ единъ пройбъ кожж-тѣ и кость-тѣ, при почь-тѣ му; и сайдъ това ка-

дихаше той нехърчане порон отъ тъль. Всички-тъ други куриди оставаха въ дебел-ту му кожух. Най-силът си приподнеди да употреби противъ него единъ малък топъ, който тръбаше да хърчиши петъ лолта въ главъ-та му прѣди да го бълнишъ».

Ловцъ-тъ ловятъ рѣчный-тъ конь за
состо му, коготъ пришли на саванна,
тистинъ-тъ, коготъ са напира подъ
жел-тъ му, за забы-тъ му, съ конто
прави голъмя тиргойнъ, и за кожж-
лы, отъ които са привати плътево,
шое, бичово и други ини. Освенъ
попълвъ-тъ, гладни-тъ непрѣятъ на
са сильно животно о проводили-тъ,
савинъ-тъ людие нирвхана че една не-
задимо приска сладостнущие между

и възпитаніи для животнаго; тѣ, общие, и дѣвъ-
скъ първоженцы толькоъ добрые, що-
търьдъ нарядко нападатъ едно на
друго. Рѣчній-тѣ кони бывше извѣстены
древнин-тѣ, който ся описана разно
въ споминат-тѣ имъ. Въ іюль, глава
4, са споменута едно сильно животно
имено *Велесъ*, за коею иконъ
гостинностати мыслять че то е

Познане Библия-та не е една гатанка на юди главы, но е една свѣтъ за всѣщественници. Св. Августинъ

НАЧИН ЗА ПИСТЕНИЕ

2

Начини-тв, чръз които човеъци-тв
можат да улуччатъщество-то съ
състони, съ два класса, отъ конт-
рарий-тв всякой може да употребятъ
имъ, а вторий-тв — съ съдѣйстви-
е на други. Начини-тв отъ първый-тв
има съ прости, и нѣкъон отъ тяхъ
изложими въ предыдущии-тв бро-
се на чиста съ

Сега ийм само че ги повторим кратцѣ. Първо, всякой трбъба да изживава по-малко откото печели; колко по-малко трбъба да ся опрѣдѣлъ според обстоятелства-та на всеко едно. Философътъ Баконъ е казалъ че единъ човекъ трбъба да синистява по-

овиникъ-тѣ отъ печаль-тѣ си; обостр-
а-
лестя-та, бѣаче, наѣдко позволяватъ
а человѣць-тѣ да спистывать толковъ
ного, и самъ Баконъ не е пазилъ
зое-то си правило.

Петро, човекъ не троши да изяди печалът-ти си, които мыла да заправи въ бълдаче, но които дължително още не е придобълъ. Мнозина са ся навивали да съмтят каквото е било печалъ-та или прѣз идущия години или наущай-ти ѝ всесъ и тъ, и тъ недвиватъ основа което са съдържатъ да спечелятъ. Но причината е, че бълди-ти си за бълдъчи печали, а свободно купуватъ основа което други

оче не була купили. Това е голмъж-
ника, защото тъй може да не бъде
в състояние да придобъде тъй пе-
чалбъ; и много обстоятелства може да
и случат, които да развалит най-
добрите на пръсътания, и тога-
тъ ся напират наговорени съз-
дългове. Много по-добре е да при-
добиващо дължително печалбъ тъй
съз, ако ги наказват.

Четвърто, всяка тръбва да държи
едовник съмтък за всичко що печели
що пада. Този обичай лесно може
да е придобит от всичко, и когато
си придобиеш, той ще му прinesе
голям полз. Всякой който запиши
всичко що печели, естествено че ще
буди да придобие по-много външни

індивідуальна прихильність до неї. Мозиня відзначає такі зміни, які називають "пари-тіс". Він вважає їх за симптоми, які є на горідині та, тахмі та почалася сама отитись; тільки тоді чуття що вона тає, а не знається за кінкою ся, є індивідуальними. Тільки відтак єдино погані якості за тіла, що піднімають землю, що вони відчувають. Індивідуальна тільки є відсутній для всіх, які розуміють, що може бути синтезом поетичного. Мозиня це що почуєши міндо-вою, яко дає як низувати коло якого їх тає індивідуальна велич тодішніх за беззелені та іншими. Ось що записав вісни-цьми наразі, може, якщо на криїв-та горідині, та що та григорівська і тогоди від спіральних днів не є підніманнями по-іншому, що колою та пропускає тільки та за онова.

Петъ, всякой съпругъ и всяка съ-
пруга трбъба да внимаватъ щото ищо
да не ся изгубва. Въ това отношение
жената може много да помогне или
да прѣятствства на ижака си. Мажътъ
може да бъде трудолюбивъ и сполуч-

див в занятии-то си, но жена-то,
таки занемарене-то на ложенин-тѣ
се дѣлности, може да расчине голы-
мъ честь от начальни-тѣ му. Никак
не склада чѣда-ти на майбѣ-
тѣ, когото издавна иш-наго поры за
дрехи, бывает нач-често и наз-добрѣ
обличены. Много никада издавна
много от приход-ти на банды-тѣ за
дрехи на дѣла-ти си, но причин
на занемарене-то си да гы назадъ-
брѣ, да гы закрываютъ на прѣсъ, и по-
слѣ да гы приправите за по-маки-тѣ
дѣла, посыпавъ не быть гомялъ-
добрѣ обличены, когото Абдана-ти
на други маки, когото издавна много
по-мако пра за дрехи, но конто
издавна да гы назадъ. Сацио-то си слу-
чавъ якъ друго отданіе на до-
машнинство-то. Прочесъ, некая волы-
ни и вска маѣда да винимаетъ добрѣ
щто нико да не си изгуби ми да
си повреди въ кѣль-ти. Даже опи-
шю конто са богаты, треба да винима-
етъ што нико да не си расточиша въ
дом-ти от слуги-ти или от други
иѣзи. Ты же треба да правятъ тво
отъ склонничество или отъ спрѣбодо-
бие, но за да могатъ да имѣтъ сред-
ства си конто да извирьшиша новече
благодатнинъ Азъ.

Според бюджет-тъ на Руска-та Държава доходът-тъ ѝ от промишл. градовъ извъзил до 87,777,802 рубли, а разносът-тъ ѝ — до 870,769, 280 рубли; процесъ доходът-тъ падна-
ваше разносът-тъ съ 8,522 927
Русеностроителни-тъ даноци са 301,
021,466 рубли (отъ конто 192 мил.
и половина съ за птицата); по-
средствени-тъ даноци са 133,617,251
рубла; царски-тъ премии (рудники,
распределение, пощи и телеграф) 22,913,
446 рубла; царски-тъ имущество 29,
653,301 рубли и пр.

Разносы—тѣ за дѣржавный—тѣ дѣлъ ст. 108,264,871 рубли, за гражданск—о управліе 1,964,453 рубли, за Синод—тѣ и за Дѣржавн—тѣ Церкви 10,145,442 рубли, за Министерство—то по Дворц—тѣ заседиа съ альбом—тѣ царск—тѣ фамилій 9,035,574 рубли; въ Министерств—тѣ по Военн—тѣ изданиа 181,532,505 рубли, одно количество, което въ почи четврти—та частіи отъ общих—тѣ доходы.

ZOPHIMIA

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Зорница е издада всяка Четвъртага. Цяла-та за една година с едно бъло меджидие в половина, а за шестък месеца три четвърти от бъло меджидие; е също и въпреки че Турски табакър (турецки) 50 грани за година. Сломоществената пръбка от скъпълът и да си скръпват във половина, а другия във половина табакър (турецки). Турска, Испанска, Русска или Французска, на Редокторъ-та по Американски Хаша на Цариград. Изглежда съвсемът по 2 гр. за пачка.

Година 2

ПАРИГРАДЪ ЧЕТВЪРТЬѢ 17 ФЕВРУАРИЙ 1871

七

БОЖЕСТВЕНИНО-ТО ПРЪДПРИЯТИЕ НА ИСУСА ХРИСТА.

(Продолжение.)

6) Планъ-ть на Иисуса Христа е
быль ствършенъ, когато той пай-пир-
во го е облечъ на скѣтъ-ти.

му дъла на Веелзвула и, при това, той никога не е показвал най-малко то сълнците за съвръщението извршване на цъл-та си. Толихо се преддаказал, че неприятели-тъг му ще го осъдят на смърть, но в същото време е говорил, съзнат увѣрен-

ность, за байдынго-си царство.
Нийн монгол читалтадаа да размысилхүү түүх прархдсан на Иисуса Христса, да забайланы болготойж-тай, нийн ийн, всемирно-то му приспособлени-и и духовно-то му величие; да забайлан оноо сретдэг-тай, чөлөө, когто го пребывало да са изьирэн, и бийвогийн тоо кошоо са изьинзэн да сэльвренно-то му изьирэндэй; да забайлан ний-поий тихост-тай и узвиренность-тай, са кошоо Иисус Христос е сэльвэрдэг прархдсан-ти, и тогва да сэлж, да ийн еестествено, шиг тоодо эдийн чөлөөлж, отхарсан яз Назарет, ла я можжас да изьисэн тааны эдийн яванс, да прархдсан сабе си прядь сэйт-тай са тавсан симиренность и ся тавсан сийлжээ, и да узанс тавсан узвиренность вэ сэльвирен-тай са сонгуул доке да до сэльвирен-ти чан счаст. За бэрхэн ил я тоога? Казаа си чөмийнн прархдсан ревентиин и фантасии са я изьинзэн, конто са прархдсаны голмын цагдаа. Тонаа и истин; но согутчность-та на тахмын-ти прархдсан са бэлэгэлжсанынга ота працаад-тийн думын и тутаа чөмийндо-тийн само-объединение. Ако разгадалын панда-тийн или прархд-тийн тоо на Иисуса Христса отданы

отъ животъ-ть му, ины можемъ да ся
съмѣнѣвамъ да ли то е бѣло божествен-
но; но когато сравнимъ предѣрятіе-то
на Іисуса съ тиhostъ-ть, трезвенностъ-
и умѣрѣнностъ-ть на цѣмѣй-ть му
животъ, тогата ся убѣждавамъ че то е
бѣло божествено.

Това убеждение стана по-също

БОЖИИ-ТЪ МЫСЛИ НЕ СЪ КАТ
НАШЫ-ТЪ. ИСАИЯ 55: 8

4

Има и другъ въпросъ за който човѣци-тѣ често ся пытатъ, имена право ли е, и тѣхни-тѣ мысли чесъ опредѣлять споредъ отговоръ-тѣ

мира го съзвршено недостаточен. Человекъ, когато сравни се съз нестъпени-тъ приятели на подобията си, счита себе си за по-добръ от тяхъ; но Богъ, кого го сравня съзвршненътъ примеръ на Иисуса Христос, обявява го за поизмен. Человекъ, като съди себе си според нестъпени-тъ законъ, когото забива си прѣма въ този свѣтъ, може да си измисли: на Богъ, както го съди по закона-тъ на съзвршненъ-тъ любовъ, обявява го за горденикъ, кечо-

закон, помысл то из греховнъ вѣче о-
съдѧнъ на вѣчна смерть.

From *Journal of American*

иеній, но Божій—тъ законъ въ неограниченіи и съ приспособленіемъ въличинѣ и въ отношении на человѣческій—тъ животъ. Человѣческій—тъ законъ въ по-
вѣрхности и съ приспособленіемъ самъ къ външнѣю—то имъ поведѣніе, но Бо-
жій—тъ законъ въ приспособленіи и на-
именіи—тъ на сырдце—то. Всички—тъ че-
ловѣческіи законъ съ неслыханіемъ, но
Божій—тъ законъ въ съвершеннѣ и из-
мененіемъ отъ всякаго, и всички—тъ об-
щества и въ всички—тъ отношенияхъ,
равнственное съвѣршенство — съвѣр-
шенніе любви къ Богу и къ членамъ—тъ.
Человѣкъ, като слуга себѣ съ според-
достаточностіи тъ человѣческіи законъ,
може да съ оправданіемъ: но Богъ, като
слуга споредъ съвершеннѣемъ—тъ си-
мволъ, никакъ не може да оправданіе.
Слуга, като тѣмъ себѣ съ въ не-
достаточностіи тъ тѣлеснъ, на человѣ-
ческій и общемъ, не напирамъ
недостатокъ въ себѣ; но и
тако, като го тѣлеснъ въ тѣлеснѣхъ

съвршенно-то си правосъдие, на-

ПИСЬМА ЗА МОМЫ

2.

САМО-ВЪЗДЪРЖАНІЕ.

Драги ми пріятелі

7) Нуждно е да забължим още
дихий-тъ и смълхий-тъ духъ, съ кой-
то Иисусъ Христосъ е турилъ планъ-тъ

Въ това отношение той ся отличава
всички-тѣ прѣвъзнесени ревните-
и фанатици, които сѫ ся труни.

Иисусъ Христосъ е прѣдпріѧтъ одно

—трудно было и одно по-весенню прѣдѣлъ отъголовъ каштана—тѣ умы въобразились до сего, и при всѣхъ тѣхъ никого не было бѣзъ, и да бѣзъ прѣдѣла духовнаго го возвышенія на свѣтѣ, той вымыселъ врѣмѧ да угѣблѣнъ писькѣрены, да научена нѣвѣка—тѣ, да помяна всички—тѣ, конто тырсыхъ негово-коночи, Той еѣ было забыто-сть отъ непрѣсти, конто сѧ слѣту- и да го занѣшаетъ въ думы—тѣ, конто привнесены благодати—тѣ

Был може да сте си помислили че първо то мисли било само за нациите бъди аз, съдът като сте прочели няколко думи, но заповъда — «Ночитай бащата си и майката си и пр.» — едничният от десетък завидови, която обяснява един общицание — не постани границите ни възрастът-та, съдът колкото да не е обезлатил. Минават една 17 или 18-годинова нощ и да си остана да си води повече-то от съвсем си разумък и да си очаква да носи зазира съвсем покорност, но един различен начинът от едно 8 или 10-годишно момиче, то пак духът-да обича покорностът-та, и да е готова да жертвува своята-желаност за желания-та на родители-та си, търбова да бъде

Диенни-то положение на напрь-
дълъ и на образование-то много отъ
тък съм изложилъ, но голямъ удеца за
учение отъ която ванши-тъ маизъ, и
може-бы да си изображаватъ че въз-
можна е за лично знание по-добре отъ тъхъ,
безъ да пониматъ че тъ съз прокарали
много повече години на опитностъ,
които за много лѣта струва вече
отковало просто теоретическо знание.
Ако сте наклонени да мыслите така,
попутете съ Господомъ нашимъ Иисуса
Христа, който „не го помисли похам-
щеше е въ равнинъ Богу“ (Фил. 2: 6.)
и пакъ бѫди покоренъ съмъ на земни-
тъ родители.

Желаіж да прыпоражчъ на вниманіе-
то ви другъ единъ твърдѣ важенъ у-
рокъ, който всична тоїбва да научимъ:

ся принуди да го употреби, той ще го строши.

За сега народа-тѣ въ Турциї тръбва да ся научат само че ако да имаха машини и оръдия отъ всякакъвъ видъ, тѣхно-то състояние щайше да бъде много-добро отколкото е сега, и че тѣ тръбва да си ги доставятъ колкото е възможно по-скоро.

Онцы, които съх въ свободене съ Ерзя, наид-добро-то ишо, което могат да направят за отечественския земя, да съдъвът въ ней проста машини от всяка-какъ вид, и да научят народъ-тѣ си какъ да ги употребяватъ. За сполучка на това са иззначани търпъвъ и много опити, но постепенно то ще умокни произно-дителникъ-тѣ имъ силъ, чийто отборъ на къажден-дое на по-близъкъ и по-широкъ машини и на полузъвъ-съчи-кѣ класове на общество-то.

РУСКЫ-ТЬ УНИВЕРСИТЕТИ.

Един Паризий вѣстникъ, въ единъ членъ вѣху напрѣдѣлъ — на образованіе-то въ Руссии, давъ вѣху яво-
бомашнаго съѣзда за 6-тъ университетъ въ С. Петербургъ, Москва, Кіевъ,
Казанъ, Харковъ и Одеса. Въ
1866 гдѣ у университетъ сѧ имали
3.591 ученицы, но отъ тога прѣжде до
1872 гдѣ сѧ умножили до 5.301.
Прѣзъ съѣзду-то дѣлъ годъ, на-
противъ, тѣ сѧ ималиши, и на-
зываемы-го за 1875 чисто-то имъ є

иенно лишины отъ средства ; а въ Кіевскій—тъ единъ-тъ трети отъ ученицы-
съ подъѣзжатъ отъ родитељъ—тъ съ
остатокъ—тъ чѣрвъ прѣподаваніе ча-
стныхъ урокъ. Ученіцъ—тъ въ Московскій—тъ
университетъ особенно въ
медицинскій—тъ на факультетъ съ то-
же тѣмъ бѣдны, а въ Харківскій—тъ
богаты, обывноски ищутъ съ трина-
дцать четырьмя ученица до жицѣйшѣй въ
никъ, подъ стихъ

ЗА СТАРЫЕ ТИ

Един стръпчовък е като един
стъклен кола. Ако ветхътъ кола не са
протвързани и ако внимателно не са
отпръскани, тъ могат да тръбят и
да връщат добра работя за много
години, но ако са претвързани или са
потръбявани невнимателно, тогава га-
тък се скучват. Той е и състрада-
телъхъра. Много човешки хъжат до
70, 70 и повече години възрастъ
имат да са изнурявани от старост-
та си; тъ имат бистър умъ, и ек-
спресни, весели и много полезни на об-
ществото. Нека такива хора да бла-
годарят на Бога за това, добре, ко-
то са внимателни. Старецът е като
хълък kosten, която лесно са трохи, но
които са исцелени. Една тъжка го-
вора, един час тъжка работа, един
дневен навистник, един претвързани
тъ, един обезбръчен разсыпдане, —
един един от тъзи иници може лесно
погуби един стръпчовък и да хърви
из гроба.

ПОШТИЧЕСКІ НОВИНЫ

ТОЯЩЕ-ТО ПОЛОЖЕНИЕ НА ТУРИЦЬ.

ЦИОНЕР. Тоймъ си възникъ отъ уважение човешките си славутици по върху национално-политическо положение на Турция: така съ склонъ консерватици-та, Турският Министри трябва да съ са изразявали можната да привъртят внимание на името на Великия Султан, и да упомнятъ до него-то на Портъжъ за единъ начинъ, при който си е слушалъ отъ време-то на Мехмедъ. Турското Привържество време-то насилъ си напиши подъ именемъ на този Султан, и тъй като трябва да е било за него да са описаны повече отъ всичко време отъ чуждески съветъ, които поизгода са бъ

РѢГОВОРИ-ТЪ ЗА МИРЪ МЕЖДУ ПОРТѢ-ТѢ И СЪРБІЈѢ.

Нордъ, Русия, орната който са издаде във
София за споделение—върху пръг-
оръж-тъ във името на Нордъ и Сарбия;
Ако нир-тъ са създавани във възможност
на Сарбия, без да са споделени възмож-
ността им да са споделени. Справедли-
во е то да създаватъ Сарбия—тъкъ че
България, която захваща все много
поганя, Османъ това, склонявайки-то на тази
дипломатическа борба ѝ по-навън възпроиз-
вършило-то по мъстътъ, който са
създаватъ за уничтожен-то възстанов-
ен-риятъ. С отахнущине-то на Сарб-
ия и въпросъ, Австро-Италия по-извест-
на са оправдади за белештвий-
ствъ, за споделение на Туриция. Това съ-
на първата линия. От друга линия
се създава обичай на Туриция, възстанов-
ен-риятъ до миръ-тъ въ Сарбия, че ѝ идни
са един помощникъ и може-тъ от един
за военно дѣйство. Руско-Пр-
властъ, все искане, мождие да нападне
този лесъ да не успѣва пръговъ-тъ
напр.; то треба-тъ да даде само въз-
можностъ на Сарбия да ѝ извади
отъ военна-тъсътина, тъкъ че подготв-
ена военна-тъсътина, но то
ко иска да азъ тъкъ отъворностъ
Сарбия. Следвай-тъ на миръ-тъ между
Сарбия и Туриция, безъ споминъ, че запи-
сътъ създава-тъ отъ всенаръчъ зрябинъ,
Русия, ако възможъ на война съ пътъ,
на създава-тъ отъ възможъ военна-тъсътина,
предвидъ

nothin' to it

погрѣшкъ-тѣ на Михаѣль паша.
быва-та партія въ Ц/градъ, ако тѣ

ськи завоювання-та си.

ПОЛОЖЕНИЕ-ТО НА РОМАНЪ.

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЬ ВѢСТНИКЪ.

Зорница са издавана отъ славкъ Четвъртъка. Цвѣта за единъ годинка е едно бѣло меджидиевъ и половина, а за шестъ мѣсѣца три четвърти отъ тогоже бѣло меджидиевъ; за всѣли и за пощенскъ Турска марка (пудовъ) 50 грона на година. Смоченостоянието трбова скокъ да са предплатени и да са испратени въ пощи, въ групи, въ кабинете или поштампари. Извѣстия са издавани по 2 гр. на пакетъ.

Година 2.

Број 8.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЬКА, 24 ФЕВРУАРИЙ 1877.

ЧУДЕСНА-ТА СПОЛУКА НА ПРѣД-
ПРИЯТИЕ-ТО ХРИСТОВО.

Въ инклъ-тѣ си броеве наложихъ
че предприятие-то на Иисуса Христо е
въведено въ вско отношение толкова из-
вѣрено, чѣто въ само-тѣ това пред-
приятие са напира доказателство за
сврхъ-естественъ-тъ му характеръ.
Ако това е така, още по-силни доказа-
телства за Божество-то му са напи-
ратъ въ чудесна-та сполука на плаше-
ти, въ действително-то изненад-
вие на предприятие-то му и въ изнено-
дение на цѣлъ-тѣ му.

Неподѣлъвани 1) представя-ти, на
които Иисусъ Христо са съзовавали
за извѣрението-то на предприятие-то;
2) силы-тѣ, които са действува-
ли противъ него; и 3) сдѣлъвите-ти.

1) Нека разглаголамъ, пирво, сред-
ствата, на които Иисусъ Христо са
за упомянаване да са установили едно
духово, асърми и ефиро царство.

Нека съ повреждането на прѣ-
вече отъ 118 ида до слобода-тѣ съдъ-
ски са раскини Иисусъ Христо, и да
разглаголамъ како е бѣла горска подле-
жите-то на работ-ти, и какъ сре-
дства са съзествували тогава за основа-
ти-то на едно всесимирно царство въ
сърдъцата на човѣкъ-ти. Нико пред-
приятие не са въждало никоя по-
бездѣлъвани отъговоръ на онъ, което
Иисусъ Христо бѣше предприѧ.

Иисусъ самъ объумѣлъ. Той бѣ прѣ-
търпѣлъ съдъ безчестия смъртъ. Напи-
тина, ученикъ-ти на осташки живи-
те въ бѣхъ распиратъ, обескрадувани
и почти отчизни.

Тѣ бѣхъ мащина на брой; тогава
какъ можахъ тѣ да си надѣватъ, че
чрѣзъ тѣхъ милиони души си съ под-
чинятъ на расистатъ-ти имъ учители?

Тѣ бѣхъ йудеи; тогава какъ можахъ
тѣ да си надѣватъ, че изъчини-ти,
които прѣправахъ йуден-ти, щѣхъ да
прѣмѣтъ думы-ти нѣ?

Тѣ бѣхъ отлагали отъ йудейско-
тъ царство; тогава какъ можахъ тѣ да
си надѣватъ, че сочтетъсътъ-ти
имъ, които бѣхъ отхьрани и распиратъ
имъ учители имъ, щѣхъ да прѣмѣтъ у-
ченъ-ти нѣ?

Тѣ бѣхъ обѣни; отѣдъ можахъ тѣ да
предводиши нужди-ти средства за да
съдѣватъ дѣло-ти си?

Тѣ бѣхъ искушени; тогава какъ можахъ
тѣ да си надѣватъ, че съѣти-ти щѣ-
ши да прѣмѣтъ учени-ти имъ?

Тѣ бѣхъ илюстро-военно изкуство,
нито военни средства; тогава какъ
можахъ тѣ да си надѣватъ да завое-
вайтъ велини народи?

За тѣхъ ильманъ друго средство,
чрѣзъ което да установишъ едно всеси-
мирно царство, осѣянъ само-то пропо-
вѣданіе на расистатъ Иисусъ. Напи-
тина съвсемъ вѣдъ отишъ, че тѣрилъ си
на гонени-ти, и често са прѣѣздвали до
съмѣни-ти.

Понеже йудейски-ти народъ и ду-
ховни-ти му начальници са бѣхъ толкова

кога велико предприятие до сега не са съ
установило на тиквата недостаточно сред-
ства. Споредъ чеълѣвийски-то сѫдѣ-
ние не е имало никакъ надѣжда че
предприятие-то на Иисусъ идеше да бѣ-
сподѣлъвани; чѣто и тъкъ сѫдѣніе бы са
поддергали, ако си земахъ подъ вин-
звание противъвѣтвующи-ти си.

2) Нека разглаголамъ, второ, съмъ-
то които са дѣйствували противъ
извѣрението на Христо-юно пред-
приятие.

Ако сѣѣтъ-ти да очаквашъ тѣкъ
единъ извѣрени, като Иисусъ Христо,
тогава него-то предприятие щѣхъ по-
десно да са извѣрени. Но очаквашъ ли
буде-ти тѣкъ извѣрени? Ниакъ ли
тѣкъ извѣрени, единъ Месий, които да
гли освободи отъ Римско-то го, да съ-
станови едно славно йудейско царство
и да прѣвъзнесе йудейски-ти народъ
надъ всични-ти други народи, и съ-
радостъ тѣхъ да прѣмѣтъ тѣкъ
свободителъ; но тѣхъ никъ никъ
разположени да приематъ за Месий Иис-
усъ, които имъ заповѣдаше да отда-
датъ Кесаревъ-ти Кесаро, които го
ворише положително че то не ще до-
възнесе никакъ земни царства, и които
обявявашъ се за блага-тѣлъ и о-
свободителъ на изъчини-ти тѣкъ както и
на йуден-ти. Тѣхъ не очаквашъ извѣрени
и не щѣхъ до го прѣмѣтъ. Иис-
усъ съ открытия толкова имено изложи-
тели учени-ти на йудейски-ти законуко-
тели, чѣто тѣхъ си бѣли готови и да
почнатъ като Месий, но да го об-
винявашъ за богохулю. Той е изо-
бличавашъ толкова строго лицемири-
то и неправда-ти на народи-ти пред-
ставителъ, чѣто тѣхъ си бѣли готови не
да го прѣмѣтъ за божество-то извѣрени,
но да го прѣмѣтъ до смъртъ. Той толковъ
са съ противъ на паро-
ни-ти прѣрасходъ, чѣто народъ-ти
подигравши противъ него и вызва-
ти: «Расини го! Расини го!». И буден-
ти съ прѣрасходъ да си противъ на уч-
еници-ти Иисусъ като бѣхъ
извѣрени отъ самаго Иисусъ. Тѣ не
щѣхъ да слушатъ онъ, които учи-
вашъ да слушатъ, че тѣрилъ си
на гонени-ти имъ, че съѣти-ти щѣ-
ши да прѣмѣтъ учени-ти имъ?

Тѣ бѣхъ илюстро-военно изкуство,
нито военни средства; тогава какъ
можахъ тѣ да си надѣватъ да завое-
вайтъ велини народи? че съѣти-ти щѣ-
ши да прѣмѣтъ учени-ти имъ?

Тѣ бѣхъ илюстро-военно изкуство,
нито военни средства; тогава какъ
можахъ тѣ да си надѣватъ да завое-
вайтъ велини народи?

За тѣхъ ильманъ друго средство,
чрѣзъ което да установишъ едно всеси-
мирно царство, осѣянъ само-то пропо-
вѣданіе на расистатъ Иисусъ. Напи-
тина съвсемъ вѣдъ отишъ, че тѣрилъ си
на гонени-ти, и често са прѣѣздвали до
съмѣни-ти.

Понеже йудейски-ти народъ и ду-
ховни-ти му начальници са бѣхъ толкова

противни на учени-то Христово, какъ
е бѣло взъзжатъ да са установи-
тъ царство-то Христово?

(Слѣдва).

МОНСЕЕВЪ-ТЪ ИЗБОРЪ.

1.

Всякъ тѣбѣ да научи животописи-
те на Монсей. Той бѣ едно
извѣрено лице и него-то животописи-
онисане съ тѣлъ любопитно и по-
чутливо. Никогъ не може да съ-
зове добъръ съ Монсей, чрѣзъ списаніе-
та му, безъ да си побуди да съѣда-
добродѣтельни животи; и никогъ не мо-
жеше да изследува живота му прѣзъ
всични-ти му чудни обстоятелства,
безъ да си наслуша да прѣвѣтъ
на всѣканъ видъ изкушений. Обсто-
ятелства-та на рожден-то му и дѣти-
ство-то му са известни на читател-
и ти. Той бѣ сънъ на съда Евреи-
ко, които да запиши живота му, скри-
ти въ единъ ковчегъ отъ тѣлъ из-
рѣка-ти Иисусъ. Той са напиши отъ
Фараонова-ти дѣланъ, които го з-
е и го усмири. Като сънъ на царско-ти
дѣланъ, Монсей са наслуша-
вани съ правдата на цар-
дѣланъ-ти, на царска-ти чадъ.
Врѣде дойде, обаче, като, по Божи-
е прѣвѣтъ, той, трбование да си избере-
дади да прѣдъзъда да си наслуша-
дълъ царски правила, или да си
следи съ свѣти-ти си заробъ и у-
гнѣтвъ народъ. За рѣшен-то му и
зъ уча-ти отъ съдуци-ти дѣланъ: «Съ
ѣвръ Монсей, като дойде на изѣ-
растъ, отиши си да си паричи сънъ
на Фараонова-ти дѣланъ, и прѣ-
дъзъди по-добъръ да злострѣда съ
народа-ти Божи, и не да ни прѣ-
вѣтъ наше наслажденіе на грѣхъ-ти»;
като разсади че попонене-то за Бого-
е съ по-голямо богатство отъ Египет-
ски-ти скървиони; защо гледашъ на
бѣхъ-то младозадоводство». Ерп. 11:
24—26. Относитено до този чуденъ
изборъ имъ много забѣлѣтелъ имена-
ща, отъ които всичко едно задължено
внѣшн-то инициа-ти.

1) Нека забѣлѣти кой направи
този изборъ.

Монсей, когато рѣши да не си на-
рича вече сънъ на Фараонова-ти дѣ-
ланъ, не бѣ едно дѣто; и той не си-
направи този рѣшеніе по ивѣтъ дѣ-
ланъ-ти. Монсей не бѣ единъ единъ
заклинъ, които рѣши да си наслуша-
вани въ царски-ти дворъ и да учеш-
ти отъ пай-знателни-ти ти учители. Мон-
сей, когато рѣши да напусне знаніе-
то и мѣдростъ-ти да Египетски-ти
дворъ, не бѣше единъ илюстро-фантъ,
но единъ знаменитъ човѣкъ, който
прѣулъзжашъ добъръ философъ-ти, на
нова прѣ-
дѣла, и можеше да одиши точно
стѣйностъ-ти на учени-ти.

Рѣшеніе-то да си напусне Фараоно-
въ-ти дворъ отъ тѣкъ единъ спо-

собенъ, образованъ, просвѣщенъ и здравомыслящъ ижъ заслужва вини-
ніе-то ип.

Въ идущій-тъ си брой ще разгледаны самыи-тъ му изборъ.

«АЗЪ СЪМЪ СЪ ВАСЪ»

Иисус Христос с живьем 33 годами на земли-те не saidа о изгнан-
ко-ве го видыл си свят-ти си он, и
за изгнан-, кою си туя си свят-ти
си уничи гавес-ти ку, по-за святы-
человеком ви-ти ку, ви-ти връзмене,
об-
стоятельство и кистя. Той каза: «Азъ-
сѧ съ-тъ, даже до край-ти на скатъ-
ти». Таки ли е было, инстинкт? Апо-
столъ си отвика на всички и съ-
проповедник, и Господъ с работъ си
зѣхъ. А Иавель си отвиргувашъ та-
воя когото е казалъ: «Христосъ е все-
и все-то». Иризъ при-то си на ската-
ние-то си, газуришъ-то си, гонен-
ши си, газуришъ-то си, той е казалъ:
«Азъ зинаямъ: и при това не эзъ, но
Ущастъ, зиенъ-ти, мечъ».

Сърдце-то на Иисуса може да утеши страждащи-тъ, да ся радва съ радостни-тъ, да прощава кающи-тъ ся, да слуша всеко въздышаніе и да отговаря на него.

Какко с измертила любовь-та. — Въ сѧдъ областъ въ Руссии, въ едно уединено мѣсто, имъ единъ сталь съ този надписъ: «Иногда чловѣкъ нѣма по-жаръ любовъ отъ огновъ, по-полна житъ съ прѣтъ си». Този сталь съ въздиши за симъ едно трогащо приложеніе. Веднѣжъ икакво думы като плаватъ прѣзъ тѣаъ областъ, нападахъ ся отъ една глутина въ лицъ, кото сѣдѣвалъ като изъ конѣй тѣхъ икъ, вспыхнали ся и възъ чловѣкъ-та. Слутъ-та на едното отъ патинъ-та възъ сѣдѣла, по-срѣдъ въ лицъ-тѣ и чѣрѣъ свѣтъ-са съмъ, избрѣвъ живота на господари си. Този сталь показа икакто до-тѣ кости-тъ ся съ бѣлии напрѣзы; надихъ-та на него сѣдѣра единъ благороденъ примеръ на привязаніе. Но другъ оно по-благороденъ прѣбрѣ-ши икъ. Другъ сталь икъ, върху кото икъ честъ: «Тука я любовъ, не чѣ чѣ обычныи Бога, но чѣ тобъ авѣша икъ, и е испрасти Симъ-ти за то икъ искуны отъ грѣхонъ-ти». Този сталь е Бѣблай-та, — благороденъ-ти сталь на Св. Сисачи, — кой-то е испепленъ съ обычнѣи думы.

Никакой работы отъ начало-то на свѣтъ-ть не съ была напрасно, и никакой вѣрень животъ отъ тогава на-самъ не съ былъ несполучимъ.

Никога не оставяйте умственни-тъ
си сили да ръждасват. Начинъ-тъ да
ги държите лъскави, е да ги употребъ-
бивате постоянно.

Единъ прѣстѫпникъ казаъ така : «Азъ имъ отъ добра фамилїи, но уничтожити мои образованіе и мои доктрины до това юно състояніе. Азъ имахъ обмѣнъ да съ измѣнявъ изъ доинѣгъ и да отнемъ съ момчета по училищамъ, аѣто изъ съ научихъ да хвѣльзуваны, да пускамъ, да съ кѣлями, да пущамъ топлонъ и да вѣй опинательни

ЖЕРАВЪ

Жерави-тѣ съ голѣніи птицы, конто посыпавать блатисты мѣста, ходятъ зинно време по топли-тѣ кликаты за зинуваніе, и пакъ ся врьщатъ въ промѣтъ по сѣверни-тѣ кликаты да ся пѣ-

дат и да са хранятъ. Тъ обыкновено хвърчатъ ноща на полкове, като покълдватъ единъ водителъ и върнатъ подири него на два реда тъй щото обрачватъ единъ тригленикъ, и издаватъ единъ много кръскливъгласове. Тъ са

хранять съ пыльщи животны, съ рыбъ, съ минки и съ другы налии животинки, съ сѣмена, съ жито и другы подобны плодове. Тѣзи птицы сѫть
одна-тѣ на пасынѣ. Тѣ имена отъ

— възьмите, — сказала она, — и вѣдь даѣтъ, — дѣлъ якона, — наѣса газы и вымѣны зоны? : изъ изгнанія стъ тво
можешь привлечь на царѣвъ-тѣ. Единъ видъ
тѣхъ съ чумачами и много красавицъ.
Тѣ съ иными странницами, и поиски
прѣстое и слуха-тѣ имъ съ много
прѣстое, человѣкъ маючи може да прибылъ
при тѣхъ. Понесе якона-та иль съ
достоемъ сильнъ и остра, то когато иѣкой
видѣть тѣхъ съ повреды и съ уады,
они-тѣ прѣбрѣда да пристанятъ до не-
го съ гоѣло прѣдѣзываніе, защо гої
подѣла да гои повреды съ якона-тѣ съ.
Гоѣ правитъ гизада-ти съ на высомъ
пуретра или на землѣ-тѣ споредъ об-
стоятельствъ-тѣ, и сбрасы-ти по дѣлъ яй-
ца, конти съ блескы.

ЩРЪКЪ.

Шриль-тъ, когда читате-тъ ни виждали, имъ длаги, острвърхъ и ключки; прѣлъ длаги и пыны, на конто трето- и четврто-гоера съ лапами и рашпи; онщикъ кѣлъ и Пурака-ти прѣкъ на Европѣ значи
блогость или мышость, а на Греции —
сестественъ любовь; и, вѣроятно,
такъ мы съ едемъ по приличесъ
къ этого обычнаго назы-тъ съ и съ
зажи за тѣхъ. Толозъ голымъ съ при-
занностью-го на родите-тъ кѣлъ
Пурака-ти, што тѣ почтаго съ
изогнувшись въ страпоры-та съ да ги
забавлять отъ огни, когда съ слуша-
ти да съ занан гіазло-то пынъ. Зд
цикло-тѣ въ имъ разда суневѣръ,
зѣбобе человѣцъ-ти не съ тѣ повер-
шили. Извонъ народъ во древни
врѣмѧ.

благочестие-то, на искренность любви, на признательность-ть и на трезвость-ть. Въ иѣконъ иѣста даже имъ правильныхъ религіозныхъ службъ, и по иероглифическому надписи въ представить благочестие-то и благодѣятіе-то.

по тоны—тѣ киванье, не даст си напиратъ и по сибирскѣ тѣхъ, двою отынѣ пройти, а ессеи си преселитъ нахъ по южнѣ тѣгъ мѣста за змюзовье. Ты си хранитъ си послышиши, си гуцери, эзъ и с другы нызъланыши, си жебы, си грабы и си альскими. Ты правитъ грабы и си да-столъ големы на дверть, на конини и на развалины, и не правятъ вѣт-днины ноги грабы, но поправятъ вѣт-ѣхъ—тѣ. Ты спаситъ отъ дѣлъ до че-тири язы, котою не мѣти само же-нитьши тѣ піракъ, но и лжакъ—тѣ; аи-санъ—тѣ имъ си измѣтъ за единъ мѣ-сень.

Шѣркына имъ около десетиши видо-
въ, отъ конто яхъ—коѣръ си возназа-
блѣйши. Иегорова—тка краска вѣбъе съ бѣла, тукъ—такъ имъ черни нера, а
аконина—тку му и нозѣ—тѣ ту си чар-
венина.

OKO = T.O.

Оть всички търпѣдѣтъ съ конто
злободен и конто заслужава-
щимъ — то инъ не въ-чудес-
твото човѣческо-то тѣло. Инъкъ
изнѣбрѣтатъ не можатъ до сега за
изнѣбрѣти единъ чининъ, когото да мо-
же да изнѣбрѣва толкова много и толъ-
ко различни служби, или да ги из-
пърши толкова редовни и толкова съ-
щественни, като човѣческо-то тѣло.
Чининъ то е единъ сборъ отъ на-
имената-тѣ машини, направени съ
цѣда да изнѣбрѣватъ различни служби; и
единъ единъ отъ тѣхъ толкова съ-
щественъ стодъна за особенія-та си служби,
другъ всякойздравосмисленъ човѣчес-
къ тѣлъ да заключи че го е дълъ на е-
го прѣмъзъ Създателъ. Ний ще
представимъ за размысленіе на читате-
ли-тѣ на Зоринъкъ иконъ отъ чинин-
и-тѣ, когото са напримеръ въ тѣла-
та човѣка и на животни-тѣ. Нека
не напрѣдъ за разглядъ окю-то.

Що е око-то? То е едно оградѣ-
то често костено и животни-тѣ
глаза, да гледатъ, и то е това направ-
ено и турено на такова място чѣсто
ко да имъ служи нѣ-добъръ въ

Ныро, нека забължени мъсто-то. То е положено точно на онова място, доке може най-добре да служи на човека. Да приложи се око-бъше турено на кракът или на ръбъта, тогава то не би могло да служи на човека тази добър като муку сега. То е турено почти на най-исконо-то място на тъло-то, и на о-всяк страна на тъло-то, така че лодъкъ може да гледа пред себе си, и отпътува, и се на един движение изтича от тъло-то, тия шота то може да се обраща в различни посоки, и е че око-то е турено точно на ля-благородно-то място за гледане. Тук са случаите да баде око-то ту-то точно там?

Второ, нека забължкиш какъ то си
зи така щото да не ся повреди. Но-
же око-то е направено съ цѣль да
веда щото ся случава на около му,

ко и отворено място, и съдователното е изложено на много опасни възможности. Виждате, как си запазих то от тях. То е заобиколено от всички съкоси, които ще издавят малко на-шик навън от него, така что то иначе са ударили: тъкости горизънт. Ако ово-то да бъде турено на носът или на челото, ние не бихме могли да го уважим от да не си повредим. Ово-то е също един търълъделнически оръдие, и лесно ще могло да си повреди от къватине-то на тъло-то. Тогава, обаче, си запазиш от тълъ опасността, защото е турено в сърдът само мъжеството. Човекът-тъ могат да ти-чкат и да сказват толкова колкото жалът-без да повредят очи-ти си, защото са заобиколени от това нещо ве-щество. Ово-то е търълъделнически оръдие, което ще си повреди от потъ-ти на чело-то, и за това въядът-тъ съ-бъде турен като почирик да го па-затене; и клещите-тъ слагат до го па-затене; и отпах-тъ. Но-зъбъделничес-кото, обаче, отъ възъди-тъ и отъ-късан-тъ в клещите-тъ на ово-то. Колко сладък посъдът-тъ изъвър-ши за ово-то! Той го санда истръ-ши в го и покваря като син. Когато ово-то е в опасността от един удар, то видява си затвори, но щом опасността да заближе, без труда и даже без да заблъжи, то прави, че си отвари и почнува обикновенска-ти сладък.

Друго изобрѣтѣніе имъ коечнѣй гробы для забѣльника: когда-то единъ зирко пѣсть или единъ кисть вѣзѣ въ око-то, тѣ пропадающи скрасою, и яко не изъявляти наскрѣпѣ, то гибнущи многу. Виждеши съ кисти искусство тѣ съ извѣждать. Близо до око-то имъ единъ машинка вонъ прави една жажды за него, заподо то тѣрь вѣзѣти да съ дѣлъ яко: когда то съ подо отъ яко-то въ него, тѣзя машинка видѣвши въ него толко-то многа отъ тѣзя жажды, ѹцто частнѣ-та съ извѣждати. Забѣльникъ еше чѣ тѣзя жажды не съ нимъ вонъ, онъ-то на рымъ-ть, заподо тѣ пѣмѣтъ нужда отъ сеѧ.

Въ настоящий-тъ си брой пий разследвани върати само ищто-то на о-то, и никой отъ средства-та конто доставенни за занятия-тъ, и за изложение-то му. Въ изучаван-ти си брой покажемъ че око-то е толкова увеселително орудие колкото телескопъ-тъ на астрономъ-тъ и микроскопъ-тъ на ствостопитателъ-тъ.

СВѢТЛАТА СТРАНА.

Гладей кілька сів'ят-ткі спряміть: я пра-та-ла страна. Вримен-то може в боязі тікні, ноть то не стихати-ло-чиши ові бавничи ванаги викусені ніскребені. Не є обляга-тъ, но сліп-ти-ва сів'ятаю коюсь рисьбуван-ти-ва. Ванаги мною прихиль-на-ши-лиш імені юного, що діл виряди-ло-ся післям сів'ято-ни съ тополинкою. що радост. Діло небе-то є більшо-видядж, тамъ то була яко-щоєсть пати. Вий шанте греки, и то-може да буде. Тамъ і друга-г'яз-ни. Паной не є споводені отъ та-хъ, може-бы че є по-добрий никой да не-де безъ та-хъ. Ти давай жалості-живота, подупре-дленіє и смішай на-

ТУРИЯ.

Следующее заседание отложено:

Яорд Аспра в посвящение създала първата си книга „Любовта“ и това имаше направление на книга често от концепцията. Той имаше казал че едно определено време – трябва да си залож на Турски-то правителство за да турят в действие преброавато, като то само е прилагане; и въпреки че на това време посвещават-тъй външното на Империята да не има и преброавато, той имаше казал че едно определено време. Въз основа на тогава тъй не имаше, а въпреки че на времето подаденото от Салман. Яорд Аспра каза че преброавато можеше да си турят в действие

до съзграждане си избра 10 часове да възниква-тъй какъвто е на Президентството, от които 5 са Тури, 3-ма Априлци и Граки и 1 Европи.

Форд Бълборър възниква-тъй си сам едни Граки са избрани от Ширда и Гакара-тъй на Президентството-тъй говори да го назоват Граки-тъй, поради че този поим е по-добре и по-известен от преброавато, която няма никакви имена, и на искрено-тъй му преброавато на пристрастеност-тъй, на 10 години насък, предложи да си подаде възпоминки пред очите на Мусулманите-тъй и пристрастеност-то сподел съзнателно-член в Камара-тъй са считат като опасни това нещастното занятие от страна

Граки-тъй трябва да засеки че никакви това нещастното занятие от страна

и възможни че и на тиня в Европа, Също Сълз-тъ да оставиха Турци сълзи, заради подите и продължават да плачат и да бъдат пригответи че ще иматътъка, тъкъм че ще останатъ сълзи. Тъкъм пригответи сълзи, че ще иматътъка, и възможни че и на Азия, Тъкъм пригответи сълзи-тъ и броене-тъ я трбва да призовакътъ гълъбътъ гълъбътъ сълз-тъ. Ако да бъдатъ насънки отъ Френси, или Аничани, или Германци, и то насънки да иматътъка, и да бъдатъ насънки-тъ и броене-тъ, обичай-тъ на останалия-тъ земи, да съдъ пребораватъ на пустини. Гостодушеското-то пълно да заняма страна-тъ, като една занависка-тъ, и занависицата-тъ на сънчевата-тъ склонъ само отъ всички-то да лежатъ насънки-то. Когато прибоятъ на земи и уважаватъ на Христоса, да не съдъ пребораватъ на земи, да не съдъ пребораватъ съда земи, което стрела тази отъ всички-тъ други държави, да съдъ на изпирне посрещъ сълз-тъ, Сълз-тъ може да не останатъ сълзи, но сълзътъ съдъ на Русия, тъкъм че и сълзътъ съдъ на Русия, да съдъ на земи, Русия-тъ дарявши юбите юбите на хладните-то на Турски-то принцесите съдъ на земи, то ѝ съдъ на земи, по имена-то призовакъ, да отложатъ нещественото-то призовакъ. Турски-то правительство

прочее, когда до прихода ино-
го, то поем единогласно и
согласно, ибо вспоминая о
боге Салавате и Доре Башмакове как
о супругах за долгое то во гробу
призывали до Конгресии-та. Но
они опре-закри за похороны погримка-
ли, а не иска-
Сын-тв си труда да избывает сяди-
вой, контр что било, като изувади на
свадьбе сини, но ико-таки ико-
вади сини, да и упомяну-
тие Турско-го прописано, тутъ въ-
роцто не вижетъ во този изпрос треба
да си раби веджазъ за вымака, заси што-
да икса вене друга вона за този. То-
гда, кюда Лорд Салаватъ казза, с ужас-
на опасностъ, когда запанило Турска-
го Дарданъ. Ако воли-тъ си обеши, тога-
ко скаково садешишко на Ту-
рския курганъ тури въ опасностъ. Состои-
щимъ къ Мурзакъ треба да приступишъ
зап. дружинъ.

Сын-тв да труда да избывает сяди-
вой, контр что било, като изувади на
свадьбе сини, но ико-таки ико-
вади сини, да и упомяну-
тие Турско-го прописано, тутъ въ-
роцто не вижетъ во този изпрос треба
да си раби веджазъ за вымака, заси што-
да икса вене друга вона за този. То-
года, кюда Лорд Салаватъ казза, с ужас-
на опасностъ, когда запанило Турска-
го Дарданъ. Ако воли-тъ си обеши, тога-
ко скаково садешишко на Ту-
рския курганъ тури въ опасностъ. Состои-
щимъ къ Мурзакъ треба да приступишъ
зап. дружинъ.

За Сырбесъ-тъ пратеници из Иргиза създали че ѿа прътътъ за Сыръи утре въ Черногорски-тъ пратеници съзидатъ въ столицата от външно дад наименование на Прѣвѣръ-тъ за мяр между тъ и Турия-тъ Министъръ на Външни-тъ Азия съ почиликъ въ историкъ. Въ първътъ членъ на политическата-тъ съ новата кий наложеника исканія-та въ Черногоръ-тъ, но сестъ говори че тъ ѿа съ задоволенъ съ нова, което конвенция-тъ приложи съ

ГЕНЕРАЛЪ ИГНАТИЕВЪ

жътъ седицъ възъ съ Амурскій-
Кабинѣтъ съ слѣдующею съ Рускій-ть зъ
да опрѣдѣлѣтъ едно сгодно времѣ, въ коемъ
то Турција требува да тури въ дѣйствіе о-
бѣщаніи-ть си прѣобразованія.

РАЗНЫЕ НОВИНКИ.

— възкъмъ прѣшъ на всиѣ Европейскіи
гѣтѣтици пишатъ че Султанъ Абдулъ Хамидъ
жъ съ боязни отъ мозгъна болести, но
Порта опровергаватъ това чѣзъ носиванин-
ти съ то, казватъ, че той съ стрѣ-
дълъ отъ забобонъ прѣдъ възкъмъ съ
че сеста е тѣждъ добѣгъ въ задарвѣто съ

Басирем казва че јшоу жиръ-ть с
Сарбъи и Черногоръ са склочи, Порта-
ще испрати прѣдъ Европейски-тѣ прави-
тельства единъ високъ чиновникъ съ един-
особичной миссієй.

За Гомельско-ю правительство съ казовою извѣстіем въ Сланы-тѣ чѣ по первые редакціи тутъ съѣхалася на начальствованіе губернатора и на издацій-тѣ юбесецъ.

Республиканский «подвигатель», Г-р Хейх, с избрания на постец из Французской Республики на Средиземье, и не в того постал в службах та си.

Вахши, сефид, мечтавшишт-тъ из Маркетстро-Порта на прароссийско-да, с исправлением та от Порт-ла прарыль якоюн для Европъ за да научи гаджет-тъ систему въ Франция и въ Англия, съ цѣль, като съ завире, да улучши Турската-та. Адотъ балъ за Нерка тъ въ инициативи съ Франция-та Министъри на Външнъ-тъ Азъ въ Приморската-та Европъ телеграфъ накъстько юкъ прарасположенъ въ Лондонъ и ищъ създаванъ въ Лондонъ.

Единъ телеграмъ отъ 21 того известивъ че Англия склонъ сѧмъ договоръ съ Ханъти на Хелатъ, на съверо-западъ тѣ граніцѣ на Инідіи, споредъ който ти ще му плаща ежегодно по 10,000 англ. лири, за да имъ право до занятия земли между граніцѣ—то му, да взаимнѣ иѣзоколи крѣпости и да построи сѧмъ железнодорожн. иѣзоколи телеграфн. линіи въ него.

Въ Ада-Пазаръ, Измитско окръжие, един пожаръ на 12 того изгорял цълъ-тъ чарший. Всичка-та вреда възлязъ до 4,000,000 гроша. Николко Черкези съ въспуздвали отъ този пожаръ и отговаряли много лукаво:

От Биголак (Манастира) пишать до Л. Херальда по прочтутый разбойников, Ха-дже Гомара, котои е был за льго време страшно за тэзи областъ, си под-чинил зевно с чета-ти, си систондил от 60 души на Турско-тѣ мѣстнѣ власти. За Биголак-тѣ управитель сказа коза раздѣланъ тэзи разбойническихъ четаи на три отдельныи, и гы притылъ для прѣвѣдѣанія другихъ разбойниковъ, кото от икое време настави наезды Христинск-тѣ селъ в окрести-на Кастропи, Гребенъ и Ани-

Единствен-тъ споминъ на Ж. Хераско
Балканъ пруда във вода една че попо-
вострена-тъ като от Амплия-тъ че-
зъ български, Г-ва Лонга, за разрешени-
Български седа отъ Банскошът-и, не са
прескали на жител-и и създадоха
отъ отказали да живеятъ.

Владимиръ Караивановъ въ Т-Назар-
евския манастиръ този пълнокрасивъ пръжакъ
същътъ е възникъ на името :
Иншътъ въз сълъ южною. Български-тъ
седенъ, които съмъ лишиенъ отъ добъръ,
хътъ тваръ честите съмъ лишиенъ отъ добъръ,
хътъ тваръ честите съмъ лишиенъ отъ добъръ,
хътъ тваръ честите съмъ лишиенъ отъ добъръ.
Человекъ въз поднесъ въз. Отъ Амплия
человекъ въз поднесъ въз. Поднесъ въз
какъто-то съмъ на хълмъ навъзътъ, където
присъединихъ въз на въз-тъ имъ какъто-
и нога да засядътъ възътъ на хълмъ
та съмъ съзидътъ възътъ на хълмъ
да за него-то величеству-тъ възътъ на Г-ва Лонга

Отъ Ловечъ ни пишатъ че изъ окръжие-то на този град отъ къмъ пръвъ часъ състѣни обиди, обезщетенія и убийства. Но-добрѣ скърбни новини съмъ присъ отъ Хаскѣй и отъ много други жиста, които са подгрижени съ доколичествата, но ний не ги обидривамъ слюо, че възмѧни хъсто изпистъ си и друго, че са видѣнъ че и всенакъ-власти що зематъ мѣрки за превентивното имъ.

Тъзи дни Г-нъ Кларксъ въ Самоков съ пристъп отъ Англия едва сумка отъ 500 лв. ири по насторяваниетъ България, която тъ съ прѣдала на Централния тъ Спомогателен Комитетъ въ Търговище. Първиятъ е получилъ и друга сумка отъ 180 лв. зара отъ Иона Селиандъ. Повече то отъ първътъ и последниятъ сумки съ били събрани отъ различни църкви и общества.

Жители-тъ отъ Болдинъ изразили спомъ приватности въ едно писмо къ Г-ну Марину, настояще-ть на Централната Спомогателна Комитетъ, че
кошко той имъ написалъ на създаваніе
на къща-тина, и онце за 70-тъ год.,
кошко той имъ написалъ на къща-тина
и посыпалъ на дъщеря пшеница-си.
Това пише съ сподобено на Комитетъ-то
Г-нъ Маринъ Фьлькиъ че основа щето-та-
причинъ за Болдинъ, той го е направилъ
съ съдебствието-то и съ помори-тъ на грави-
жните-тъ въ Савинъ, Стара-Загора, и въз-
ложи-чѣтъ.

Издада ся отъ Американското Евангелско
Общество.

Редакторъ Т. Л. Байкитонъ.
Въ Американъ-Хантъ.